

Dosarul nr. 3ra-1057/2022
2-17186631-01-3ra-12102022

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. M. Gandrabur)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. Gh. Mîra, A. Bostan, Gr. Dașchevici)

ÎNCHEIERE

23 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Aliona Miron
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Nanostar”, reprezentat de avocatul Adrian Berezovschi,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Nanostar” împotriva Întreprinderii de Stat „Administrația de Stat a Drumurilor” și Ministerului Economiei și Infrastructurii al Republicii Moldova, terț Agenția Proprietății Publice cu privire la obligarea emiterii actelor administrative favorabile și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 21 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul depus de Întreprinderea de Stat „Administrația de Stat a Drumurilor” și apelul depus de Ministerul Economiei și Infrastructurii (succesor în drepturi și obligații procedurale Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale), casată hotărârea din 04 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și a fost emisă o nouă decizie prin care acțiunea depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Nanostar” a fost respinsă,

c o n s t a t ă:

La 04 august 2017 Societatea cu Răspundere Limitată „Nanostar” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor (reorganizat în Ministerul Economiei și Infrastructurii al Republicii Moldova) și Întreprinderii de Stat „Administrația de Stat a Drumurilor”, intervenient accesoriu Agenția Proprietății Publice cu privire la obligarea emiterii actelor administrative favorabile și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta SRL „Nanostar” a indicat că, este proprietara a două construcții nefinalizate amplasate pe terenul cu numărul cadastral xxxxxx cu suprafața totală de 18,6396 ha, din s. Stăuceni, mun. Chișinău, extravilan. În baza contractului de locațiune nr. 02-12/353 din 06 decembrie 2012, încheiat între ÎS

„Administrația de Stat Drumurilor” și SRL „Nanostar”, reclamanta a obținut locațiunea asupra terenului cu suprafața de 0,676 ha din terenul indicat, amplasat în zona drumului M2 Chișinău-Soroca-frontieră cu Ucraina, km 10+50+10+650, partea stângă și dreaptă.

Reclamanta a indicat, că construcțiile menționate au fost edificate în baza prescripțiilor tehnice PT221 din 21 noiembrie 2012, a certificatului de urbanism nr. 52 din 12 septembrie 2014, autorizației de construire nr. 70 din 23 decembrie 2014, avizului tehnic nr. 067-AT din 19 mai 2015, proiectului de execuție nr. 12/14 elaborat de SRL „Cundisgaz” și avizului Inspectoratului General al Poliției nr. IMP/10779 din 22 august 2015. A menționat că investiția realizată în edificarea construcțiilor a avut scopul construirii unei stații de deservire tehnică cu automagazin și a unei stații de alimentare a autovehiculelor.

În urma solicitărilor adresate Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor și Întreprinderii de Stat „Administrația de Stat a Drumurilor” privind eliberarea prescripțiilor tehnice, valabilitatea cărora constituie 12 luni, SRL „Nanostar” i s-a invocat necesitatea prezentării contractului de locațiune, valabilitatea căruia a expirat, însă, pârâții au refuzat să prelungească valabilitatea acestuia sau încheierea unui nou contract de locațiune.

A invocat că este pusă într-o situație contradictorie, în care acesteia i se refuză eliberarea prescripțiilor tehnice necesare și a autorizației de amplasare a obiectului, pe motiv că, nu există un contract de locațiune a terenului, iar concomitent aceleași autorități refuză prelungirea contractului de locațiune.

Astfel, SRL „Nanostar” a indicat că, este în imposibilitate de a-și realiza dreptul de proprietate asupra construcțiilor edificate legal și de a obține actele necesare în acest sens, din cauza cerințelor contradictorii înaintate. Din aceste considerente, la 05 iunie 2017 SRL „Nanostar” s-a adresat cu cerere către Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor privind prelungirea termenului de valabilitate a contractului de locațiune din 06 decembrie 2012, pe un termen echivalent celui acordat inițial, eliberarea prescripțiilor tehnice și autorizației de amplasare a stației de deservire tehnică cu automagazin și stației de alimentare cu combustibil, amplasate în com. Stăuceni, mun. Chișinău, unificând solicitările sale, în scopul înlăturării discrepanțelor instituite anterior de pârâți.

Prin scrisoarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nr. 04-2-201 din 07 iulie 2017, SRL „Nanostar” a fost informată despre imposibilitatea prelungirii contractului de locațiune, pe motiv că, ar fi în contradicție cu Legea drumurilor și Normativul în construcții NCM D02.01:2015 proiectarea drumurilor publice, în baza cărora este imposibilă amplasarea obiectivului solicitat, astfel că cererea înaintată a fost respinsă.

Reclamanta a invocat, că raporturile contractuale privind locațiunea terenului au continuat în mod tacit după încetarea valabilității contractului, la 31 decembrie 2015, or imobilele erau deja edificate parțial, iar deoarece acestea reprezentau construcții legate solid de pământ, strămutarea cărora este imposibilă, încetarea raporturilor de locațiune nu putea fi realizată, acestea continuând în privința terenului respectiv în mod tacit. Astfel, refuzul de prelungire a contractului de locațiune este bazat pe norme, care au

intrat în vigoare ulterior autorizării construcțiilor, în scopul organizării unei stații de deservire tehnică cu automagazin și a stației de alimentare a autovehiculelor și inițierii edificării acestora, respectiv normele invocate de pârâți nu sunt aplicabile în raport cu o situație juridică constituită anterior. Or, acceptarea de către pârâți a proiectului nominalizat, ce impune investiții considerabile, nu este anulat prin dispozițiile legii noi, în condițiile în care la data intrării acesteia în vigoare, lucrările de construcție erau deja demarate cu respectarea tuturor exigențelor legale în vigoare la momentul respectiv.

A susținut că, refuzul pârâților de a elibera actele solicitate, echivalează cu o ingerință în dreptul de proprietate, constituind o expropriere inadmisibilă, fără o justă compensație, deoarece, este proprietara a două construcții nefinalizate, pe care nu le poate nici recepționa final, nici beneficia de acestea în scopul pentru care au fost construite.

Prin urmare, reclamanta SRL „Nanostar” a solicitat obligarea pârâților de a prelungi termenul de valabilitate a contractului de locațiune nr. 02-12/353 din data de 06 decembrie 2012, pe un termen echivalent celui acordat inițial, obligarea emiterii prescripțiilor tehnice și autorizației de amplasare a stației de deservire tehnică cu automagazin și stație de alimentare cu combustibil, situate în mun. Chișinău, com. Stăuceni, traseul M2 Chișinău-Soroca-frontiera cu Ucraina km 10+550+10+650, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 04 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, a fost admisă acțiunea depusă de SRL „Nanostar”. A fost anulat refuzul nr. 04/2-201 din 07 iulie 2017, emis de Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor (succesor Ministerul Economiei și Infrastructurii). A fost obligat Ministerul Economiei și Infrastructurii al Republicii Moldova să elibereze prescripțiile tehnice și autorizația de amplasare a stației de deservire tehnică cu automagazin și stație de alimentare cu combustibil situate în mun. Chișinău, com. Stăuceni, traseul M2 Chișinău-Soroca-frontiera cu Ucraina km 10+550+10+650 (pe partea stângă și dreaptă), cu condiția achitării taxei prevăzute în Titlul IX din Codul Fiscal. Pretențiile ce vizează obligarea prelungirii de către ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor” și Ministerul Economiei și Infrastructurii al Republicii Moldova a termenului de valabilitate a contractului de locațiune nr. 02-12/353 din data de 06 decembrie 2012, au fost respinse pe motivul constatării prelungirii tacite a relațiilor contractuale pe un termen nedeterminat.

La 06 decembrie 2019 ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor” a depus apel împotriva hotărârii din 04 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, iar, la 05 februarie 2020 a prezentat motivarea apelului, prin care a solicitat casarea integrală a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii privind respingerea acțiunii depuse de SRL „Nanostar” (f.d. 74, 86 vol. II).

Iar, la 27 decembrie 2019 Ministerul Economiei și Infrastructurii a Republicii Moldova a depus apel împotriva hotărârii din 04 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, iar la 17 martie 2020 a prezentat motivarea apelului, prin care a solicitat casarea integrală a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii privind respingerea acțiunii depuse de SRL „Nanostar” (f.d. 77, 111 vol. II).

Prin încheierea din 21 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost atrasă în calitate de terț Agenția Proprietății Publice (f.d.187 vol. II).

Prin decizia din 14 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost casată hotărârea din 04 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani și a fost emisă o decizie nouă, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea înaintată de SRL „Nanostar” împotriva ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor”, Ministerului Economiei și Infrastructurii, terț Agenția Proprietății Publice cu privire la anularea refuzului nr. 04/2-201 din 07 iulie 2017, obligarea Ministerului Economiei și Infrastructurii să elibereze prescripțiile tehnice și autorizația de amplasare a stației de deservire tehnică cu automagazin și a stației de alimentare cu combustibil, situate în mun. Chișinău, com. Stăuceni, extravilan, traseul M2 Chișinău-Soroca-frontieră cu Ucraina, km 10+550+10+650 (pe partea stângă și dreaptă), cu condiția achitării taxei prevăzute în Titlul IX din Codul fiscal și obligarea prelungirii de către ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor” și Ministerul Economiei și Infrastructurii a termenului de valabilitate a contractului de locațiune nr. 02-12/353 din data de 06 decembrie 2012.

La 22 octombrie 2021 SRL „Nanostar”, reprezentată de avocatul Adrian Berezovschi, a depus recurs împotriva deciziei din 14 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe (f.d. 27, vol. III).

Prin decizia din 22 decembrie 2021 a Curții Supreme de Justiție a fost admis recursul depus de SRL „Nanostar”, reprezentată de avocatul Adrian Berezovschi, a fost casată integral decizia din 14 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău cu restituirea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 21 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul depus de ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor” și apelul depus de Ministerul Economiei și Infrastructurii (succesor în drepturi și obligații procedurale Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale), a fost casată integral hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 04 decembrie 2019 și a fost emisă o nouă decizie prin care acțiunea depusă de SRL „Nanostar” a fost respinsă ca neîntemeiată.

În susținerea soluției sale, instanța de apel s-a bazat pe prevederile art. 8 alin. (1), (2), 9 alin. (1), 875, 208 alin. (1)-(5), 904 alin. (1) Codul civil, în vigoare pînă la 01 martie 2019 și a stabilit că prin scrisoarea nr. 10-05/2113 din 15 octombrie 2015, ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor” a adus la cunoștință SRL „Nanostar” că, în temeiul art. 903 lit. a) din Codul civil, contractul nr. 02-12/353 din 06 decembrie 2012 va înceta la 01 ianuarie 2016, adică la data expirării termenului.

Instanța de apel nu a fost de acord cu soluția primei instanței în ceea ce privește prelungirea relațiilor contractuale în mod tacit. Ca dovadă a acestui fapt, Colegiul instanței de apel a reținut răspunsul Î.S. „Administrația de Stat a Drumurilor” nr. 06-03/341 din 21 februarie 2017, prin care a informat SRL „Nanostar” că, pînă la momentul emiterii răspunsului, nu a fost achitată chiria în sumă de 8732,34 de lei (în termenii stabiliți în contractul nr. 02-12/353 din 06 decembrie 2012), dar și din textul actului normativ precitat, este evident că părțile nu au întreprins acțiuni asupra prelungirii contractului de locațiune.

Reieșind din prevederile art. 904 Codul civil (în vigoare până la 01.03.2019), rezultă că, pentru ca raporturile contractuale să fie considerate prelungite pe un termen determinat este necesar că până la expirarea termenului contractului părțile să nu întreprindă careva acțiuni de încetare a raporturilor contractuale și restituirea locatorului a bunului închiriat. Circumstanțele notate analizate în ansamblul lor, denotă cu certitudine nedorința părților de a prelungi relațiile respective, în vederea producerii efectelor juridice generatoare de drepturi și obligații civile, în contradictoriu cu argumentele reclamantului, în scopul executării acestuia. Așadar, conform textelor de lege citate raportate la probatoriul administrat, instanța de apel a conchis că prima instanță neîntemeiat a concluzionat despre prelungirea raporturilor contractuale, or, apărarea pretinsului drept de proprietate nu constituie obiect al litigiului și nu acordă instanței dreptul de a prelungi tacit raporturile contractuale de locațiune contrar voinței proprietarului terenului. Totodată, instanța de apel a reiterat că nu se va considera încălcarea dreptului de proprietate asupra construcțiilor nefinalizate, or, majoritatea lucrărilor au fost executate în lipsa actelor permissive.

Cu referire la pretenția privind obligarea emiterii prescripțiilor tehnice și autorizației de amplasare a stației de deservire tehnică cu automagazin și stație de alimentare cu combustibil, situate în mun. Chișinău, com. Stăuceni, traseul M2 Chișinău-Soroca-frontiera cu Ucraina km 10+550+10+650, Colegiul instanței de apel a reținut prevederile art. 9 alin. (1) și (2) din Legea drumurilor nr. 509 din 22 iunie 1995 și a relevat că la 21 noiembrie 2012 Ministerul Economiei și Infrastructurii, a eliberat intimatului prescripțiile tehnice privind amplasarea obiectivului în zona drumului public și/sau în zonele de protecție ale acestuia, pentru amplasarea obiectivului - stație de deservire tehnică în complex cu automagazin și stație de alimentare cu combustibil.

Iar, conform legislației valabile la acel moment, la data eliberării prescripțiilor tehnice în 2012, Anexa nr. 3 a Legii drumurilor nr. 509/1995, precum și la data solicitării repetate a prescripțiilor tehnice în 2017, a fost stabilit termenul de valabilitate al prescripțiilor tehnice de 12 luni.

Colegiul instanței de apel a notat că, în prescripțiile tehnice din 21 noiembrie 2012, Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor a indicat expres despre lipsa dreptului de executare a lucrărilor, or, în temeiul Legii drumurilor nr. 509/1995, doar autorizația de amplasare a obiectivului în zona drumului public și/sau în zonele de protecție ale acestuia permite începerea lucrărilor de construcție. Or, deși la 13 august 2014 prin scrisoarea nr. 10-09/1467 ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor” a adus la cunoștință SRL „Nanostar” precum că contractul de locațiune nr. 02- 12/353 din 06 decembrie 2012 a fost încheiat în baza prescripțiilor tehnice nr. PT221 din 21 noiembrie 2012, eliberate de Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor pentru amplasarea stației de deservire tehnică în complex cu automagazin și stație de alimentare cu combustibil, situat în zona drumului M2 Chișinău-Soroca-frontieră cu Ucraina, km 10+550-10+650. Termenul de valabilitate a prescripțiilor tehnice, a expirat la 20 noiembrie 2013, data până la care urma să obțină de la Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor autorizația de amplasare a obiectivului, în corespundere cu prevederile art. 9 din Legea drumurilor nr. 509-XIII din 22 iunie 1995, cu modificările

ulterioare. În această ordine de idei, Colegiul instanței de apel a dedus cu certitudine că, ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor” și-a manifestat dorința de a înceta contractul de locațiune nr. 02-12/353 din 06.12.2012, având în vedere că până la momentul notificării, SRL „Nanostar” nu dispunea de autorizație de amplasare a obiectivului, iar condițiile tehnice nu mai erau valabile. Cu toate acestea, după ce ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor” a informat prin scrisoarea nr. 10-09/1467 din 13 august 2014, în vederea încetării contractului de locațiune în temeiul lipsei autorizației de amplasare a obiectivului și condițiilor tehnice valabile, SRL „Nanostar” a obținut certificatul de urbanism pentru proiectare nr. 52 din 12 septembrie 2014, emis de Primăria com. Stăuceni, mun. Chișinău. Iar, la 23 decembrie 2014 a obținut Autorizația de construcție nr. 70 din 23 decembrie 2014, emisă de Primăria comunei Stăuceni, mun. Chișinău.

Ulterior, la 19 mai 2015 SRL „Nanostar” a obținut Avizul Tehnic, ce atestă gradul de executare a construcției, 16%, act folosit în scopul înregistrării în registrul bunurilor imobile, iar la 26 mai 2015 reclamantul/intimat a înregistrat construcția nefinalizată (imobilul) în Registrul bunurilor imobile.

Având în vedere circumstanțele esențiale ale pricinii în raport cu normele legale sus-indicate, Colegiul instanței de apel a notat că, la caz, s-a confirmat faptul că SRL „Nanostar” cu bună cunoștință a construit ilegal construcțiile, pentru care a obținut la acel moment doar prescripțiile tehnice, or, după notificarea ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor” nr. 10-09/1467 din 13 august 2014, s-a obținut certificatul de urbanism, autorizația de construcție, aviz tehnic și autentificarea în Registrul bunurilor imobile a dreptului de proprietate asupra construcțiilor edificate ilegal, în lipsa actelor permise (prescripții tehnice - valabile și autorizația de amplasare).

Mai mult, în prescripțiile tehnice nr. PT 221 din 21 noiembrie 2012, cu termen de valabilitate 12 luni, a fost menționat că nu au dreptul de construcții, ele fiind eliberate doar pentru a putea proiecta viitorul obiectiv, astfel încât prin acest proiect să fie clar determinat impactul construcției în fața siguranței rutiere, de asemenea și corespunderea acesteia cu cerințele normativelor tehnice și urbanistice, or, în temeiul Legii drumurilor nr. 509/1995, doar autorizația de amplasare a obiectivului în zona drumului public și/sau în zonele de protecție ale acestuia permiteau începerea lucrărilor de construcție.

Circumstanțele descrise a permis instanței de apel să conchidă că, prima instanță a aplicat eronat prevederile legii, motiv din care a casat hotărârea primei instanțe și a emis o nouă hotărâre de respingere a acțiunii.

La 28 septembrie 2022 și 17 octombrie 2022 SRL „Nanostar”, reprezentat de avocatul Adrian Berezovschi a depus cerere de recurs motivată împotriva deciziei din 21 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei contestate și emiterea unei noi decizii de menținere a hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece instanța de apel incorect a apreciat circumstanțele de fapt ale speței, fapt ce a dus la aplicarea eronată a normelor de drept material și pronunțarea unei decizii ilegale. Instanța de apel eronat a constatat lipsa temeiurilor prin care a fost prelungit tacit contractul de locațiune. Instanța de apel a examinat subiectiv cererea de apel și a adoptat

o decizie ilegală și neîntemeiată și intenționat și fără careva motive a ignorat prevederile art. 904 alin. (1) din Codul civil.

Examinând admisibilitatea recursului depus de către SRL „Nanostar”, reprezentat de avocatul Adrian Berezovschi, în raport cu materialele cauzei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că acesta este inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) și (2) lit. d) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere. Recursul se declară inadmisibil în special când: recursul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 245 alin. (1).

Articolul 245 alin. (1) Cod administrativ indică că recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Iar, alin. (2) art. 245 Cod administrativ, prevede că motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Pentru a înțelege sensul pe care legiuitorul a dorit să îl dea sintagmei „decizia instanței de apel” din art. 245 Cod administrativ, este necesar de explicat că prin noțiunea de „decizie” se subînțelege atât dispozitivul deciziei instanței de apel, cât și decizia motivată a instanței de apel. Or, din coroborarea art. 191 alin. (4), art. 40 alin. (3) și art. 245 Cod administrativ rezultă inechivoc că, după examinarea cererii de apel, instanța de apel adoptă decizia în formă de dispozitiv, adică componenta structurală a deciziei instanței de apel careia i se dă citire la pronunțare și nu reprezintă altceva decât reproducerea integrală și întocmai a soluției adoptate în urma deliberării, calea și termenul de atac. Iar motivarea, în scris, a deciziei adoptate are loc în termenul specificat la art. 240 alin. (3) Cod administrativ. Asta, deoarece motivarea recursului se depune doar după notificarea deciziei motivate a instanței de apel, întrucât, numai după acest moment, partea interesată ia cunoștință nu numai de soluția materializată prin dispozitivul deciziei instanței de apel, dar și, în mod efectiv, de considerentele cuprinse în decizie.

Raportat la cele expuse supra, este cert că legiuitorul a prevăzut depunerea recursului separat de motivarea acestuia, respectiv, termenul de declarare și cel de prezentare a motivării recursului curg din momente diferite (dies a quo), și anume: în temeiul art. 245 alin. (1) din Codul administrativ, de la notificarea dispozitivului deciziei instanței de apel, sub sancțiunea art. 246 alin. (2) lit. d) din Codul administrativ – recursul se declară inadmisibil, în special, când recursul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 245 alin. (1).

Din actele cauzei rezultă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la data de 21 iunie 2022.

Totodată, prin extrasul poștei electronice, se atestă că la data de 24 iunie 2022 instanța de apel a expediat în adresa adrian.berezovski@gmail.com copia dispozitivului deciziei din data de 21 iunie 2021, în care i s-a explicat calea și termenul de atac al deciziei adoptate. (f.d. 132, vol. III).

În acest context, este de menționat că în corespundere cu prevederile art. 223 din Codul administrativ, hotărârile și alte acte de dispoziție, prin care se stabilesc termene, precum și numirea ședințelor și citațiile se notifică participanților la proces conform art. 96-114.

Prin prisma art. 96 alin. (1) din Codul administrativ, notificările și comunicările către participanții la procedura administrativă se realizează în orice formă de comunicare adecvată, rapidă și eficientă din punctul de vedere al costurilor.

În acest sens, instanța de recurs precizează că art. 96 alin. (1) din Codul administrativ, reglementează o atare modalitate de comunicare a actelor judecătorești. Pentru aplicarea acestor norme de drept procedural, este necesar ca acest mijloc să asigure transmiterea textului cuprins în act și confirmarea primirii lui. Așadar, confirmarea expedierii și recepționării documentului către partea interesată se atestă prin extrasul eliberat de către operatorul poștei electronice. În mod special, înscrisul dat conține: datele de identificare a poștei electronice a expeditorului și a destinatarului; data calendaristică, anul, ora expedierii, precum și atașamentul cu actul judecătoresc. Cu titlu de excepție, în caz de eroare tehnică sau neexpediere a actului pe poșta electronică, extrasul pre-citat va cuprinde informații cu privire la aceste inexactități. Cu alte cuvinte, expeditorul va primi un mesaj separat de la „Mail delivery system” sau extrasul dedus analizei va cuprinde mesajul de la „Mail delivery system” conform căruia operatorul poștal va explica cauzele care au stat la baza returnării mesajului către expeditor. De regulă, acesta este informat că transmiterea mesajului nu a fost posibilă, deoarece adresa nu a fost găsită sau ea nu poate primi e-mailuri.

Prin urmare, se atestă că dispozitivul deciziei din 21 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost notificat SRL „Nanostar”, reprezentat de avocatul Adrian Berezovschi în momentul expedierii prin intermediul poștei electronice, adică la 24 iunie 2022 și urma să expire la data de 25 iulie 2022, zi de luni.

Însă, distinct acestor circumstanțe, SRL „Nanostar”, reprezentat de avocatul Adrian Berezovschi nu a prezentat recursul conform prevederilor art. 245 alin. (1) Cod administrativ, dar a prezentat doar motivarea recursului la Curtea de Apel Chișinău la data de 28 septembrie 2022.

Cu titlu subsidiar, instanța de recurs notează că faptul recepționării deciziei motivate a Curții de Apel Chișinău de către SRL „Nanostar”, reprezentat de avocatul Adrian Berezovschi la data de 07 septembrie 2022 (f.d.134, vol. III), pe aceeași adresă electronică, nu constituie temei de prelungire a termenului de procedură, or, termenul de contestare curge de la momentul notificării a dispozitivului deciziei prin intermediul poștei electronice, la data de 24 iunie 2022, or recurentul era obligat să depună recurs conform art. 245 alin. (1) Cod administrativ, iar ulterior să prezinte motivarea recursului.

Articolul 245 alin. (2) din Codul administrativ reglementează situația când recursul depus conform prevederilor alin. (1) art. 245 a fost depus nemotivat din cauza

neprezentării de către instanța de apel a motivării deciziei, care potrivit alin. (3) art. 240 din Codul administrativ se motivează în scris în termen de 30 de zile de la data pronunțării.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că în conformitate cu art. 24 alin. (1) Cod administrativ, participanții la procedura administrativă și procedura de contencios administrativ trebuie să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile cu bună-credință, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanți.

Mai mult, este de menționat că potrivit jurisprudenței Curții Europene, participanții procesului de judecată urmează să-și asume un rol activ, urmărind cu diligență derularea procesului său și să dispună cu bună-credință de drepturile sale procedurale.

În conformitate cu art. 36 alin. (2) Cod administrativ, instanțele de judecată competente aplică principiul supremației dreptului cu luarea în considerare a jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului.

Sub acest aspect, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reiterează că reprezentantul SRL „Nanostar” a cunoscut despre dispozitivul deciziei din 21 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău și prin urmare, avea obligația de a întreprinde toate măsurile necesare, după cum sugerează și jurisprudența CEDO (Van Harn versus Germany, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007), de a proteja drepturile sale de acces la instanță, fapt ignorant cu desăvârșire, care în consecință a generat omiterea termenului prescris la art. 245 alin. (1) Cod administrativ.

Conform art. 65 alin. (1), (2) din Codul administrativ dacă o persoană, din motive independente de voința ei, nu a putut respecta un termen legal, atunci, la cerere, ea poate fi repusă în termen. La cerere se anexează probele care confirmă faptele pe care aceasta se întemeiază și, suplimentar, se recuperează acțiunile omise.

Astfel, termenul de declarare a recursului poate fi restabilit, dacă persoanele îndreptățite prezintă probe veridice ce confirmă imposibilitatea depunerii acestuia în termen.

La caz, SRL „Nanostar”, reprezentat de avocatul Adrian Berezovschi nu a depus cerere privind repunerea recursului în termen, în sensul art. 65 alin. (1) și (2) din Codul administrativ și nici nu a prezentat probe concludente și pertinente în vederea argumentării omiterii termenului legal, motiv din care recursul necesită a fi declarat inadmisibil.

Or, în cazul acceptării unui recurs tardiv se va încălca principiul securității raporturilor juridice, garantat de articolul 6 și preambulul Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, ceea ce este inadmisibil.

Reieșind din considerentele menționate și având în vedere că recursul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 245 alin. (1) din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia în temeiul art. 246 alin. (2) lit. d) din Codul administrativ, de a declara inadmisibil recursul depus de către depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Nanostar”, reprezentat de avocatul Adrian Berezovschi.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 alin. (2) lit. d) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Nanostar”, reprezentat de avocatul Adrian Berezovschi se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Aliona Miron

Iurie Bejenaru